





S gaudia dar  
 Erue allting godt och blyggeligt war!  
 Da war man koste för en herte,  
 Och flägg man mätte ha des warte,  
 Götträn man hellsa tid som far!  
 S goda dar!  
 Och ingen spyras och turtifera  
 Och giorde tidan här, med mera,  
 Som för sin hatt ej an war far!  
 S goda dar!

•uvb18 suumn9

Pløgen wænder hæn med træt an lita seg,  
 Hærrer æt hæn hælst uppæ iin ærðæ seg,  
 Et hæn lînget hæn ærð æt fælt,  
 Mæn erwiget ælftær hæn den lîng hæn wæll. :.

Skomafare=Wisa.

Godt folk! jag vill sjunga min wisa igen:  
Det bästa på jorden är Skomakaren;  
Ty fanns ej hans prylar,  
Hans beätra och sylar,  
Så gic' det med werlden för den och den.

Baroner och grefwar ej nå'nfin ä' små —  
Så stora som hus de bland oss mände gå,  
Med gyllene frackar;  
Men när de få klackar,  
Så blifwa de högre och större ändå.

Om stickan barfota kom upp på en bal,  
 Hvad hon skulle blifwa förlägen och skral,  
 Fick stickor i foten,  
 I bröstet lungfoten!  
 Nej, förr kan hon umbära klädning och schal.

Hur nyttigt att hustrurna hålla igen  
Med tömmar och tygel de älskade män;  
Men mannen, den toffeln!  
Kom ej under toffeln,  
Om toffeln ej gjordes af Skomakaren.

A. Blanche.

**Svenska Bonden.**

Swenska bonden ärfde Swenska jorden,  
Men han ärfde ock fädrens sinn',  
Stor i handling, aldrig stor i orden,  
Vägger han sig om trohet winnr.

## Dscarshalen i Slammerköping.

Så har jag då äntligen kommit på balen!  
Kors se, hvilken grannlåt som stirrar i salen,  
Och se hvilka blickar mig möta med hån —  
För det jag är bonde jag knuffas i vrån.

Här står jag, go' herrar och damer tillika,  
Och skall på min ära er litet bekika;  
Ty just astronom är jag skapader till,  
Och följa bestämmelsen gerna jag vill.

Som facklande skator i blommiga häggar,  
Så sitta här damer omkring dessa väggar  
Och visa behagen med leende min,  
Fast skönheten redan har farit för bin;

Och herrarna stå liksom uppställda käppar  
I rundel på golfswet . . . med hängande läppar  
De blicka förstulet en hwar på sin skatt,  
Swad det är beleswadt och lifligt och gladt.

Nu lär det bli roligt — musiken den ljuder;  
Man bugar och niger och stammar och bjuder,  
Och handskar ta's på och sjaletter utaf,  
Och sen bär det å uti sjungande traf.

De löjtnanter kora som retade tuppar  
Och fröknarne hoppa . . . . det guppar och guppar,  
Så swettdroppar hagla från pannan till hals;  
Det war mig en rasande tofrolig wals!

Nej titta nu bara! — der lunka patroner  
Med fruar utstyrda som äkta kalfoner,  
Fast icke så röda om näbben förstås;  
Ty blekhet är mera på modet gudnås.